

то Божие, и ще ся даде на и родъ, който ще прави плодове ти му. Ст. 43.

П. Какъ ся тълкува тоя стихъ?

О. Тогазъ Иисусъ ясно имъ каза че бъше говорилъ притчъ-тъ за тѣхъ, — че като тѣ щѣхъ да отхвърлятъ и убийтъ възлюбленнаго Сина Божия, Богъ щѣше злѣ да ги погуби, и щѣше да земе отъ тѣхъ религіозни-ты имъ привилегии и да ги даде на язычници-ты.

П. Що можемъ да ся научимъ отъ това?

О. Можемъ да ся научимъ че ако не оцѣнявамы и не употребявамы право религіозни-ты си привилегии Богъ ще ги отнеме отъ насъ.

П. Още какво друго каза Иисусъ за тоя камъкъ?

О. А който падне на тоя камъкъ ще ся строши; а на когото падне, ще го смаже. Ст. 44. Иса. 8; 15. Лук. 20; 18. Рим. 9; 33. Иса. 10; 12. Дац. 2; 34, 55, 44.

П. Кои падатъ на тоя камъкъ?

О. Онія които ся съблазняватъ въ Иисуса, и не го пріиматъ за Синъ Божій и Спасителъ на свѣтъ-тъ. Такъва ще бѫдѫтъ строшени, т. е. наказани.

П. Какъ става тоя грѣхъ?

О. Когато, ако и да припознаватъ человѣци-ти Иисуса за Синъ Божій, но пакъ му ся противявятъ. Отъ всички други най строго ще ся накажатъ онія които своеолично ся отричатъ отъ Иисуса и не щатъ да ся покоряватъ на заповѣди-ты му. Такъва ще бѫдѫтъ смазани, т. е. пай строго наказани.

П. Когато първосвященици-ти и фарисеи-ти